

בית ספר "מורשה" – ברכיה

הלכה יומית

שבת פרשת: לך-לך.

ברכה ראשונה

יום א'	מלבד לימוד ההלכה יומית, נשתדל בכל שבוע ללמוד מושג ביהדות (מתוך ספרו של הרב שמואל כץ). אבן השתיה – האבן שממנה הושתת (=נבנה) העולם. האבן היתה מצויה בתוך בית המקדש בקודש הקודשים, עליה עמד ארון הברית בזמן בית המקדש הראשון, ועליה הניח הכהן הגדול את המחתה עם הקטורת ביום הכיפורים.
יום ב'	"אסור לאדם שיהנה מהעולם הזה בלא ברכה" ומי שאוכל ולא מברך על האוכל לפניו ולאחריו הוא כאילו גזול את ה' שהרי "לה' הארץ ומלואה", הכל שלו והוא נתן לנו להשתמש בעולם וצריך לברך ולהודות לו על כך. כאשר אנו מברכים אנו מכירים בכך שאנו לא אדונים על המזון ועל הרכוש שלנו.
יום ג' -	ישנם טעמים שונים מדוע אנו מברכים על מאכל לפני האכילה: 1. הודאה לה' על הטובה שנתן לנו. 2. הכרה בכך שהכל מה' והעולם אינו שלנו. 3. להראות שאנו לא כבהמות שרצות אל האוכל אלא אנו מסוגלים לעצור מעט לפני האוכל ולברך ורק אחר כך להתחיל לאכול. 4. על ידי הברכה אנו מקדשים את האוכל.
יום ד' -	את נוסח הברכות תיקנו עזרא הסופר ובית דינו (מלבד ברכת המזון ועוד ברכות מעטות). כשאנו אומרים ברוך אתה ה', אין כוונתנו לברך את ה' שיהיה מבורך שהרי הוא לא צריך את הברכה שלנו, אלא כוונתנו לתאר את ה' שהוא ברוך.
יום ה' -	"חייב אדם לברך מאה ברכות ביום" ולומדים זאת מהפסוק "מה ה' שואל מעמך וגו'" ודורשים זאת מאה ה' שואל מעמך כלומר מאה ברכות. המקור לחיוב זה נלמד ממשנה רבינו ואחריו מדוד המלך שראה בימיו שבכל יום מתים מאה אנשים בירושלים ותיקן לברך מאה ברכות כדי לעצור את המגיפה.
יום ו' -	ישנם שלושה סוגי ברכות שאנו מברכים: ברכות הנהנין – אנו מברכים על הנאה שאנו נהנים כגון ברכת שהכל או בורא מיני בשמים. ברכות שבה והודיה – אנו מברכים בשביל לשבח את הקב"ה או בשביל להודות לו על מה שעשה למעננו, כגון ברכת הגומל או ברכת שהחיינו. ברכת המצוות – אנו מברכים לפני עשיית מצווה (ולפעמים אחריה), כגון על נטילת ידים.
שבת קודש	הברכות מחולקות לפי החושים שיש לבן אדם: חוש הטעם – ברכות הנהנין על המזון. חוש הריח – ברכות הריח על בשמים וכיו"ב חוש הראיה – ברכות הראיה, כגון – ראיית הקשת או ברקים. חוש השמיעה – ברכות השמיעה, כגון – על רעמים, או ברכה על שמועות טובות או רעות.